

614 (497.11)
(084.5)

90.

закон

о

изменама и допунама
у закону

о

уређењу санитетске струке

од 30. марта 1881. године

БЕОГРАД

У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ
ДАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

1905

2/XIII

91.

Уведено у нови инвентар бр. 2162

1 јануара 1942 год.

Београд.

ЗАКОН

о

ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА

У ЗАКОНУ

о

УРЕЂЕЊУ САНИТЕТСКЕ СТРУКЕ

од 30. марта 1881. године

БЕОГРАД

ШТАМПАНО У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ
КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

1905

МИ
ПЕТАР I
по милости Божјој и вољи народној
Краљ Србије

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОВЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВА-
КОМЕ, да је Народна Скупштина сазvana у
РЕДОВНИ САЗИВ ЗА 1904. ГОДИНУ РЕШИЛА И ДА
СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО :

ЗАКОН
о изменама и допунама
у закону

о
УРЕЂЕЊУ САНИТЕТСКЕ СТРУКЕ

од 30 марта 1881 године,
који гласи:

ГЛАВА ЧЕТВРТА.

о давању права праксе и о примању у
државну службу.

Члан 9.

1. Сваки лекар, у које спадају и
зубни лекари, који жели да добије
у Србији право на слободну праксу,
или да добије државну или општин-

ску службу, мора бити српски грађанин, да има диплому доктора целокупног лекарства или сведоцу о другом равном академском степену, да положи државни испит пред комисијом, која ће се састојати из чланова Главног Санитетског Савета и да одслужи годину дана као лекар-помоћник у државној болници, коју одреди Министар Унутрашњих Дела. Онима, који положе испит са добним успехом, одбраваће Министар право праксе у Србији или примати их у државну службу према потреби.

2. Онима, који свој рок у војсци одслуже у војним болницама, рачуна се време проведено у њима као да су служили у државним болницама. Они, који докажу да су после положеног доктората провели годину дана на клиници, сматрају се као да су провели у државној болници.

3. Од овог испита изузимају се признати стручњаци, који би по предлогу Главног Санитетског Савета били примљени у државну службу.

4. Правила о државном испиту прописује Министар Унутрашњих Дела по саслушању Главног Санитетског Савета.

О окружним физикусима.

Члан 9. а.

1. Окружни физикуси постављају се Краљевим Указом на предлог Министра Унутрашњих Дела. Они морају бити српски грађани и провести пет година у државној служби као срески лекари, а после тога рока положити физикатски испит пред комисијом, која ће се сastавити из чланова Главног Санитетског Савета.

Правила о физикатском испиту прописује Министар Унутрашњих Дела по саслушању Главног Санитетског Савета.

Тачка 2—20. чл. 9. постају тачке 2—20 чл. 9. а.

ГЛАВА СЕДМА

О општинским лекарима.

Члану 14. тач. 1. после другог става додати нов став, који да гласи;

„Ако се у коме место појаве какве заразне болести у већим размерама, Министар Унутрашњих Дела одређује потребан број лекара за лечење болесника и сузбијање заразе о државном трошку. Број лекара одређује Министар Унутрашњих Дела према реферату дотичног физикуса. Они имају право на 12 динара дневнице и 0·50 динара од километра, кад путују.“

ГЛАВА ДЕВЕТА

О приватним лекарима и приватној пракси државних и општинских лекара.

У члану 16. тачка 6. укида се.

Члану 16. тачци 14. додаје се нов став, који гласи:

„Срески лекари имају права подгодити се са срезом да за једну награду бесплатно лече све болеснике без разлике.

Уговор о овоме важиће кад га одобри Министар Унутрашњих Дела.“

Члану 17. тач. 2., ставу четвртом после речи:

„За визум - репертум даваће дотична власт државном или општинском лекару 5 динара“, — додају се на kraју речи:

„Награде за секције судске и секције санитетско - полицијске, једнаке су“.

Члан 26.

О Болницама.

и

Члан 27.

О болници за душевне болести, постоју члан 26. који измењен гласи;

Члан 26.

1.) Болнице су јавне или приватне.

I. У јавне болнице долазе све државне и општинске болнице, а то су:

- а.) општа државна болница;
- б.) болница за душевне болести
- в.) окружне болнице;
- г.) среске болнице; и
- д.) општинске болнице.

II. А све остале су приватне болнице.

Јавне болнице, које су државне, издржавају се о трошку народног санитетског фонда и над њима води врховни надзор Министарство Унутрашњих Дела.

Општинске и приватне болнице, издржавају се о трошку појединих општина или приватних лица, или дружина, или о трошку фондова, састављених приватним прилозима и поклонима. И оне стоје под надзором Министарства Унутрашњих Дела.

2. Све државне болнице у држави подићи ће се, снабдеће се свима потребама и издржаваће се од прихода народног санитетског фонда, према одредбама нарочитог закона од 28. децембра 1879. год. о установљењу тога фонда, и из срестава, која буду дали поједини окрузи и срезови; у колико приход санитетског фонда, редовни болнички прирез и редовна дотација по закону о санитетском фонду не буду довољни, па се онај остатак попуни из општих кредита државног буџета. Величина те суме

одређиваће се и уносиће се сваке године у санитетски буџет.

Све државне болнице и све санитетске грађевине имају се подићи на државном, односно општинском земљишту, и само у оним местима, у којима не би било удееног државног или општинског земљишта, за тај циљ, прибавиће се експропријацијом потребно земљиште о трошку народног санитетског фонда.

3. Ако би затребало, да се у извесном времену подигне болничких, односно санитетских зграда више, но што би се могло исплатити из оне партије, која се у годишњем буџету народног санитетског фонда може да одвоји за издање тих грађевина, Министар Унутрашњих Дела, по претходном одобрењу Народне Скупштине, може за подмирење ове потребе учинити зајам, гарантујући интерес и отплату тога зајма нарочитом партијом у сваком буџету, док се цео дуг не отплати, али овај се зајам не сме учинити под

условима тежим него што се новац из Управе Фондова даје под интерес.

4. У све јавне болнице примају се болесници без разлике пола, вере и народности, по правилима која Министар Унутрашњих Дела за све болнице прописује. Осим тога у свакој јавној болници морају лекари бесплатно вршити амбулантску службу, прегледати и давати нужну помоћ сиротним болесницима.

Сви имућни болесници плаћају болнички трошак. За сиротне болеснике, болнички трошак пада на терет санитетског фонда. Управе: опште државне болнице, болнице за душевне болести, окружнe и среске болнице, подносе рачуне учитељеног болничког трошка надлежној власти, која их је дужна наплатити и о томе известити управу болнице.

Сви наплаћени болнички трошкови предају се Управи Фондова, као приход санитетског фонда, по постојећим прописима.

Под сиротним болесницима разуму се они, који плаћају до 10 динара

закључно непосредну порезу, не рачунећи у ову суму личну порезу.

5. Сваки управник болнице је наредбодавац, и он тражи од надлежног министра, да код Министарства Финансија или дотичних благајна отвори кредит по годишњем санитетском буџету, у коме је одређена сума за дотичну болницу. Он узима из касе дотичног надлештва потребне суме за издржавање болница, плату персонала, храну болесника, прање, осветљење, огрев и т. д. и свака управа полаже рачуне на концу рачунске године главној односно месној контроли. Новци од свих санитетских прихода шаљу се Управи Фондова.

Министар Унутрашњих Дела прописује правила о целокупном раду у болницима, о подели тога рада и о дужностима болничког особља. Он одређује таксу за лечење а према околностима смањује је удружењима или појединцима, или их са свим ослобођава од болничног трошка. Он умножава и смањује персонал болнички према потреби и према

годишњем буџету прихода и расхода народног санитетског фонда.

Општа државна болница и болница за душевне болести стоје непосредно под Министарством Унутрашњих Дела; остале болнице стоје под надзором окружно санитетско-полициске власти.

6. Болничаре, нудиље и слуге у болници, погађа и отпушта управник болнице, коме су они потчињени у дисциплинском погледу. Број њихов одређује се према потреби и буџетским могућностима сваке године.

7.) Наплату болничког трошка за стране поданике, траже управе дотичних болница преко Министарства Унутрашњих Дела по нарочитом формулару и рачуну, који је прописан, ако не постоји нарочита угодба о обостраном бесплатном лечењу дотичних држављана.

Трошак за српске држављане, који су лечени у болницама страних држава, плаћа народно - санитетски

фонд, а надлежне полицијске власти дужне су наплатити овај трошак по тач. 4. овог члана.

8. Све болнице имају свој печат са одговарајућим натписом. Сву преписку потпсује управник болнице. Општа државна болница и болница за душевне болести стоје у непосредној преписци са Министрством Унутрашњих Дела и свима осталим властима. Остале болнице преко својих надзорних власти.

Члан 26. а.

Општа државна Болница.

1. Општа државна болница постоји у Београду; у њој се лече сви, а нарочито они болесници из целе земље, којима је потребно специјално лечење. Болничка управа не мора примати или може отпустити, упутити општинама или хуманитарним установама свакога болесника, за кога се увери, да му се лечењем не може никаква помоћ учинити.

2. У општој државној болници овај су одељења: одељење за унутрашње

болести, хируршко одељење, гинеколошко-бабичко одељење, одељење за очне болести, одељење за сифилис, венеричне и кожне болести, одељење за болести: грла, носа и ушију; одељење за инфекциозне болести и одељење за дечије болести. Према потреби могу се, по одобрењу Министра Унутрашњих Дела, отворити и нова специјална одељења.

3. Општа државна болница имаће своју апотеку из које ће се издавати лекови и завојни материјал, како за њене болеснике, тако и за оне у болници за душевне болести.

Сем тога снабдеваће као слагалиште, лековима и завојним материјалом све државне болнице у земљи.

4. Особље болнице је:

- а.) управник — лекар;
- б.) за одељење за унутрашње болести: један шеф, један секундариус и један лекар — помоћник;
- в.) за хируршко одељење: један шеф, два секундариуса и један помоћник — лекар;

г.) за гинеколошко-бабичко одељење: један шеф, један секундариус и један помоћник — лекар;

д.) за одељење за сифилис, венеричне и кожне болести: један шеф, један секундариус и један лекар — помоћник;

ђ.) за одељења: очних болести; грла, носа и ушију; за инфекциозно и за одељење дечије болести: по један шеф — лекар и по један лекар — помоћник;

е.) Један просектор;

ж.) Један главни апотекар у рангу спрског лекара и потребан број помоћника и лабораната;

з. Један хонорарни свештеник, кога поставља Министар Унутрашњих Дела;

и.) Један економ; и

ј.) Потребан број писара, које поставља Министар Унутрашњих Дела на предлог управника болнице и одређује им плату.

5.) Управник болнице може бити само онај лекар, који има 10 год. државне санитетске службе, од којих

морају бити најмање три године проведене у болничкој служби.

6.) Шефови одељења могу бити само они лекари, који имају 5 год. државне санитетске службе од којих су провели две године у болничкој служби у струци, за коју су шефови одељења.

7.) Управник болнице равна се по положају и плати са окружним физикусима и мора становати у болници, где има бесплатан стан, огрев и осветљење.

8.) Шефови одељења су у рангу српских лекара, а после 5 година добијају ранг и плату окружних физикуса.

9.) Просектор може бити само онај лекар, који има две године праксе из патолошке анатомије; он је у рангу шефова одељења.

10.) Управник, шефови одељења и просектор постављају се Краљевим указом.

11.) Секундарни лекари морају бити доктори целокупног лекарства и постављају се Краљевим указом а

на предлог Министра Унутрашњих Дела. Они су у рангу српских лекара. Лекаре — помоћнике поставља Министар Унутрашњих Дела својим претписом. Њихова је плата 1500 дин. годишње.

12.) Економ је неуказни чиновник и поставља га Министар Унутрашњих Дела на предлог управника болнице са платом до 1500 динара годишње. Има бесплатан стан, огрев, осветљење и храну.

13.) Плата писара болнице се регулише буџетом.

14.) Издатке по једној материјалној партији до 150 динара одобрава је сам управник опште државне болнице, а за веће издатке потребно је одобрење Министра Унутрашњих Дела.

Члан 26. б.

1.) Болница за душевне болести има два одељења: прво одељење; има да лечи све душевне болести из целе државе, а друго одељење има да чува и негује неизлечиве — сумануте до њихове смрти.

2.) Тада завод стоји под управом једног лекара, који треба да се бира међу стручњацима психијатрима, који су уједно доктори целокупног лекарства.

3.) Завод је потчињен Министру Унутрашњих Дела непосредно и од њега прима све заповести и упутства за службу.

4.) Особље болнице је: управник — лекар, један примаријус (први лекар), један секундарни лекар, један лекарски помоћник и један економ.

Сви лекари у болници морају бити стручњаци.

Управник болнице може бити само онај лекар, који има 10 година државне санитетске службе од којих морају бити најмање 3 године проведене болничке службе у болници за душевне болести.

Примаријус — први лекар — може бити само онај лекар, који има 5 год. државне санитетске службе, од којих морају бити 2 године проведене болничке службе у болници за душевне болести.

Секундарни лекари морају бити доктори целокупног лекарства и постављају се Краљевским указом и имају ранг среских лекара.

Управник болнице равна се по положају и плати са окружним физикусима, и мора становати у болници, где има бесплатан стан, орев и осветљење. Примаријус — први лекар — је у рангу среских лекара, а после 5 год. добија ранг и плату окружних физикуса.

Економа поставља Министар Унутрашњих Дела са платом до 1500 динара годишње. Он мора становати у болници, где има бесплатан стан, храну орев и осветљење.

Осим овог особља болница има два писара и два надзорна болничара (за мушки и женски одељење по једног) које поставља сам управник болнице.

Министар Унутрашњих Дела поставља нарочитог свештеника за овај завод и одређује му годишњи хонорар.

5. У болницу за душевне болести примаће се лица без разлике пола,

вере и народности, која пате од сваке врсте душевних болести.

6.) Унутарњу администрацију овога завода прописује Министар Унутрашњих Дела нарочитим правилима.

7.) Имућни болесници овога завода плаћаће све трошкове у заводу по такси прописаној од Министра Унутрашњих Дела. Овај приход улази у приходе народног санитетског фонда.

8.) Сиромашни болесници издржаваће се о трошку санитетског фонда. Сиромаси су они, који плаћају до 30 дин. закључно непосредне порезе без личне порезе.

9.) Ко ће се издржавати о свом или о трошку народног санитетског фонда решава Министар Унутрашњих Дела по саслушању дотичне општинске и полицијске власти.

10.) Издатке по једној материјалној партији мање од 150 динара одобраваће сам управник болнице, а за веће издатке потребно је одобрење Министра Унутрашњих Дела.

О свима трошковима водиће се тачан рачун, који ће управник кон-

цем рачунске године подносити на преглед Главној Контроли.

11.) Примање болесника у болницу за душевне болести бива само по одобрењу Министра Унутрашњих Дела.

12.) У болници за душевне болести лече се како они болесници, који су неизлечиви, тако и они, који су у почетку болести.

Кад се на неком лицу појаве знаци душевне болести, родбина његова или општина, дужне су известити полицијску власт, која ће одредити лекара, да га прегледа и упути у најближу болницу на посматрање и лечење.

Управа болнице биће дужна одмах известити надлежну полицијску власт, а ова ће известити Министра Унутрашњих Дела, који ће одредити лекарску комисију од три лекара за преглед оболелог. Лекарска комисија издаће сведочбу о душевном стању оболелог, предати је дотичној полицијској власти, која ће известити Министра Унутрашњих

Дела, ради доношења решења у најкраћем року.

Ну ако би се болесна лица или породице, или који од њихових пријатеља, противили наредби полицијске власти, да се врши лекарско посматрање а после извршеног посматрања, да се болесник одведе у болницу за душевне болести на лечење, поднеће писмену тужбу надлежном првостепеном суду. Суд ће, пошто прибави акта о томе од надлежне полицијске власти, болесноме поставити заступника, ако га нема, а затим одредити рочиште у колико је могуће скорије и на исто позвати болеснога, његовог заступника, сведоце, ако их има, а по потреби и лекаре, па по учињеном извиђању и оцени доказа по прописима закона о поступку судском у грађанским парницима, решити: да ли има места или не, да се дотично лице стави под лекарско посматрање или да се после извршеног посматрања, одведе на лечење у болницу за душевне болести.

Решење своје суд ће доставити и надлежној полицијској власти, која је повела истрагу о душевном стању болесника и заступнику болеснога.

Само пресудом судском може ко оглашен бити за суманутог. Тужбу да се ко огласи за суманутог, са предлогом болничке управе и осталим актима подноси надлежном првостепеном суду Министар Унутрашњих Дела, кога у даљој распри заступа судски државни тужилац. Чим суд тужбу прими, одмах ће болесноме по службеној дужности, поставити заступника, ако га нема, и доставити му препис тужбе остављајући рок за одговор 5—10 дана.

Кад заступник на тужбу одговори, или рок за одговор протече, суд одређује рочиште за расправу у колико је могуће скорије, на које позива државног тужиоца и заступника болесниковог, а и сва потребна лица и наређује, да му се и болесник на рочиште доведе, ако је могуће према стању његовог здравља. За констатовање правог стања суд може и

рочиште одложити и сем доказа изнесених у тужби и одговору по службеној дужности наредити, да се болесник и од других лекара осмотрити, па пошто све извиди по оцени изнетих доказа, а по прописима у закону о поступку судском у грађанским парницама, изрећи ће пресуду и исту доставити странама.

Против решења и пресуде које суд изриче по овоме закону може се незадовољна страна жалити Касационом Суду за 5 дана од дана, када је решење или пресуду примила. Односно рокова и начина предаје жалбе вредиће наређења §§ 117. 118. 119. и 323. зак. о пост. судском у грађанским парницама.

Касациони Суд расматра све спорове као хитне.

Тек кад се лечењем у болници за душевне болести констатује, да је болесник неизлечив и постао суманут, онда се, пошто се огласи за суманутог, преводи у друго одељење болнице, које је намењено чувању суманутих по одредбама овог закона.

Ако би болесник који се од неке душевне болести лечи на првом одељењу тога завода, хтео, за време тога лечења, да учини употребу од ма каквог свог грађанског права, управник болнице известиће о том Министра Унутрашњих Дела, који ће одредити комисију од три лекара и једног судије надлежног првостепеног суда, па ће та комисија констатовати, да ли је дотични болесник у томе тренутку таквог душевног стања, да му се може допустити вршење извесног правног посла или не.

Исто тако, кад се приликом кривичних претреса у првостепеном суду појави ма с које стране сумња у урачунљивост криваца или се на кривцу примете знаци какве душевне болести, првостепени суд ће призвати лекара ради прегледа и лекар је дужан дати о томе мишљење па ако је и најмања сумња у кривчеву урачунљивост, упутиће га у окружну болницу на посматрање. Управа болнице, ако нађе, да је потребно више стручно посматрање, може тражити

од Министра Унутрашњих Дела, да се исти болесник упути у болницу за душевне болести на посматрање и оцену. Управа болнице за душевне болести поступиће са оваким болесником у свему као и са осталим болесницима, приликом посматрања и у најкраћем року известиће суд о душевном стању кривчевом. Суд ће ставити болници на расположење сва потребна акта дотичне кривице, но суд у сумњивим случајевима може сам решити, да се окривљени упути на посматрање у болницу за душевне болести.

13.) Није допуштено чување суманутих у приватним кућама, осим кад се родбина обвеже, да ће с њиме човечно поступати и да јамчи за све његове поступке и ако лекарска комисија нађе, да се може код куће чувати.

14.) Из завода отпуштање се болесници само кад оздраве или се бар толико опораве, да не могу никоме због своје болести штету нанети. Ово има да констатује нарочита лекарска комисија, коју Министар Унутраш-

њих Дела по предлогу управе болничке одређује, а одлуку: да ли ће се болесник пустити из завода, или не, доноси Министар Унутрашњих Дела.

Ако би стараоци болесника, његова родбина или који од пријатеља према душевном стању болесника налазили, да је болесник оздравио, и да се толико опоравио, да је безопасан постао, и тражили, да се одреди комисија, која би ово констатовала, па би болничка управа или Министар њихов захтев одбирајали могу са доказима поднети тужбу надлежном првостепеном суду, који ће по њој поступити онако, како је одређено у тачки 12. овог члана, у случају, кад има ко да се огласи за суманутог и донети своју одлуку. И против ових решења има места жалби.

Члан 26. в. Окружне болнице.

1. Окружне болнице подићи ће се по свима већим градовима и њихова величина одређиваће се према потреби и броју становништва и про-

сечном броју болесника за последњих 5 година.

2. Окружне болнице деле се у два реда:

У I ред долазе болнице у окружним градовима са најмање 100 постеља и имаће ова одељења: унутрашње, хируршко, одељење за породиље и женске болести, и, одељење за разне болести.

У II ред долазе остале окружне болнице.

3. Окружне болнице добиће поступно свог нарочитог управника и потребан број шефова одељења, нарочито спремних за извесне специјалне гране медицине, као и потребан број лекарских помоћника, које поставља Министар Унутрашњих Дела и чија је плата 1500 динара годишње и који имају право на бесплатан стан и храну у болници; и једног економа.

4.) Управници окружних болница су државни чиновници и имају положај и плату окружних физикуса а шефови одељења имају положај и плату среских лекара.

5. Економе болница поставља Министар Унутрашњих Дела претписом а на предлог управника болнице. Они морају бити добро писмени, вични вођењу књига и рачуна и укупној болничкој администрацији. Њихова је дужност водити старање на целокупном болничком газдинству. Они чувају и одговарају за сав болнички прибор и материјал. Спрему своју доказују испитом, који ће полагати пред нарочитом комисијом.

Правила за полагање ових испита прописује Министар Унутрашњих Дела и он одређује чланови испитне комисије.

Њихова плата не може бити већа од 1200 динара, а предвиђаће се буџетом. Осим тога они имају у болници бесплатан стан, огрев, осветљење и храну.

Члан 26. г.

Среске болнице.

1. Среске болнице ће се подизати у месту среске канцеларије. Ако ли би нарочити обзири захтевали да се болница подигне на другом, по-

деснијем месту, она се може изузетно тамо подићи.

2. Управа и лечење у тој болници пада у дужност срском лекару и лекарском помоћнику кога поставља Министар Унутрашњих Дела и који има иста права као и лекарски помоћници окружних болница.

3. Економа болнице поставља Министар Унутрашњих Дела и он мора имати исте квалификације, права и одговорности као и економи окружних болница.

Срске болнице имаје своју прописну велику домаћу апотеку, из које ће се издавати лекови и приватним, ако у месту нема јавне апотеке.

Справљање, диспензацију и експедицију лекова вршиће лекарски помоћници.

По правилу у срским болницама примају се и лече само болесници из тога среза.

Члан 26. д.

Општинске болнице.

Ове болнице подижу и издржавају из својих средстава, поједини гра-

дови и веће општине за своје становнике, било ради лечења, неговања и чувања болесника, оistarелих и изнемоглих, било ради сузбијања и лечења заразних болести.

Дозволу за подизање ових болница даје Министар Унутрашњих Дела, коме се подноси план, циљ и устројство њено, на преглед и одобрење.

Оне стоје под управом месне општинске власти, а под надзором државне санитетске власти.

Члан 26. ѡ.

Приватне болнице.

Приватне болнице могу се оснавати само по допуштењу Министра Унутрашњих Дела, коме ваља поднети план и устројство болнице, као и услове за примање болесника.

Ове стоје под непосредним надзором санитетских власти.

У случају да приватна болница од овог одобреног устројства одступи, или се иначе докаже, да не одговара своме циљу, Министар Унутрашњих Дела, на предлог надлежне санитет-

ске власти, а по саслушању Главнол Санитетског Савета, може је затворити.

Члану 30. тач. 12. да се дода после речи: „наставник ученицама бабичке школе“:

„А Министар Унутрашњих Дела одређује му за тај посао хонорар, који се ставља у буџет сваке године.“

Прелазно наређење.

1. Они доктори медицине и лекари са равним академским степеном, који су то постали кад овај закон ступи у живот, а са оних су факултета, на којима су докторски односно лекарски испити, уједно и државни, ослобођавају се од испита предвиђених у чл. 9. тач. 1.

2. Окружни физикуси и они, који овај ранг имају, а које овај закон затече у овом звању, задржавају сва стечена права и не морају полагати физикатски испит.

3. Док се не установи и свима потребама снабде апотека у општој

државној болници, предвиђена у члану 26. а тач. 3. Министар Унутрашњих Дела одређује, одакле ће болница набављати потребне лекове.

4. Док не буде у земљи довољно специјалиста, могу се за шефове одељења у општој државној болници, узети лекари, било приватни, било у државној служби, за хонорарне шефове одељења, а дужност је Министра Унутрашњих Дела постарати се, да се способни лекари спреме за специјалисте.

Ове измене и допуне ступају у живот кад их Краљ потпише, а обавезну силу имају после 30 дана, када се у службеним новинама обнародују и тада губе силу сва законска наређења и наредбе, које су противне овоме закону.

Препоручујемо Нашем Министру унутрашњих дела да овај закон обнародује; свима Нашим Министрима да се о извршењу његову старају; властима пак заповедамо да по њему

поступају а свима и свакоме да му
се покоравају.

17. јануара 1905. год.
у Београду.

П Е Т А Р С. Р.

(М. П.)

Видео и ставио државни печат

чувар државног печата,

Министар правде,

Мих. П. Јовановић с. р.

Председник

Министарског Савета, и

Министар

иностраних дела,

Ник. П. Пашић с. р.

Министар грађевина,

П. Велимировић с. р.

Министар

просвете и црквених послова,

Анд. Николић с. р.

Министар војни,

генерал,

Р. Путник с. р.

Министар финансија,

Д-р Л. Пачу с. р.

Министар

унутрашњих дела,

Стој. М. Протић с. р.

Министар правде,

Мих. П. Јовановић с. р.

Министар

народне привреде,

Д-р Свет. Радовановић с. р.

Нуб. др.

36380